

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิธีวิทยาการวิจัยเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างความรู้ การทบทวน และตรวจสอบความรู้ความจริงที่มีอยู่ ทำให้ศาสตร์ของแต่ละสาขามีความแข็งแกร่งขึ้น ปัจจุบันวิธีวิทยาการวิจัยได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่องจากทุกสาขาวิชา ดังจะเห็นได้จากการใช้วิธีวิทยาการวิจัยในการสร้างความรู้สาขาต่างๆ มีการบรรจุวิชาที่เกี่ยวกับวิธีการวิจัย ในหลักสูตรระดับอุดมศึกษาให้กับนิสิตนักศึกษาเป็นวิชาที่เป็นแกนหลัก โดยมีความมุ่งหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรต่างๆ เหล่านั้น มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสร้างความรู้โดยใช้การวิจัย ในแวดวงการศึกษาที่มีความตื่นตัวที่จะใช้การวิจัยในการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อให้ผลผลิตตอบสนองต่อความต้องการของสังคมมากที่สุด จากแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทำให้สถานศึกษาและบุคลากรต้องมีการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สามารถสนองต่อความต้องการ แนวทางในการที่จะมุ่งไปสู่การพัฒนาครุมีหลายแนวทาง เช่นการทำวิจัย การสร้างสมองค์ความรู้ และการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและตำรา (จรัส สุวรรณเวลา, 2533)

การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยยังเป็นการพัฒนาคุณภาพของครู ในการจัดการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับลักษณะงานที่ทำอยู่และเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ที่สอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 24 ข้อ 5 และมาตรา 30 ที่กล่าวว่า

“ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการสนับสนุนให้ผู้สอน สามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ”

(พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หน้า 14)

“ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา”

(พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หน้า 16)

Simmons (1984) อ้างถึงใน Scheldon and Allain (1987) ได้กล่าวว่าครูควรจะต้องเป็นผู้ทำการศึกษาวิจัยในการสอนของตนอย่างกระตือรือร้น ซึ่งจะส่งผลไปถึงการตรวจสอบบทบาทของครู ตรวจสอบวิธีการในการปฏิบัติงานและผลต่างๆของปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนในชั้นเรียนสอดคล้องกับที่ Arends (1994) ได้กล่าวว่าการศึกษาวิจัยจะทำให้ครูพัฒนาตนเองให้มีความรู้มีความสามารถใช้แนวคิดในการแก้ปัญหา และมีกระบวนการแสวงหาความรู้ที่ถูกต้องทันสมัยอยู่ตลอดเวลาเพราะครูนักวิจัยจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องการเสาะแสวงหาความรู้ มีความรู้ในกระบวนการทำวิจัยที่เกี่ยวกับการสอน ซึ่งจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพโดยต้องอาศัยการทำวิจัยในการสอนให้เป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตของครู การทำวิจัยนั้นจะมีทักษะและกระบวนการเฉพาะที่ครูจะใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาการเรียนการสอนและนำไปสู่การเป็นครูนักวิชาชีพต่อไป

กระแสการแสวงหาความรู้ความจริงในอันที่จะนำมาใช้ให้เกิดความถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ทางการศึกษาด้วยวิธีการวิจัยนั้น ถ้าใช้วิธีการวิจัยแบบเดิมที่อาศัยกระบวนการเก็บข้อมูลแต่เพียงวิธีเดียว ย่อมไม่สามารถตอบคำถามการวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของความจริงตามปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่ซับซ้อนได้ และนักวิจัยภายนอกอาจจะไม่เป็นผู้ที่รู้สภาพจริงของปัญหา จึงเกิดการพัฒนารูปแบบการวิจัยที่ให้ผู้ปฏิบัติการอยู่ในสถานการณ์ของปัญหานั้นเป็นผู้เริ่มต้นทำการวิจัยในเรื่องที่เขาเองเป็นผู้รู้ดีที่สุด ใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่หลากหลายและวางแผนการปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาในสถานการณ์นั้นและเป็นการช่วยยืนยันผลการวิจัยที่ได้ การทำงานเช่นนี้จะป็นวงจรที่ต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เป็นการศึกษาวิจัยที่เป็นลักษณะหนึ่งของการวิจัยและการพัฒนา ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของการวิจัยปฏิบัติการหรือ Action Research

ลักษณะงานวิจัยปฏิบัติการที่นำมาใช้ทางการศึกษา เป็นงานวิจัยปฏิบัติการที่ทำในชั้นเรียนโดยครูเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้น มีผู้ใช้คำแทนลักษณะการวิจัยปฏิบัติการประเภทนี้ว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) หรือเรียกย่อๆว่า CAR ซึ่งกระบวนการทำวิจัยอาจจะทำเป็นแบบทางการหรือไม่เป็นทางการ โดยมีขั้นตอนการทำวิจัยที่คล้ายกับขั้นตอนการทำวิจัยทางการศึกษาทั่วไป คือกำหนดประเด็นปัญหา ศึกษาถึงแนวทางแก้ปัญหา วางแผนการปฏิบัติการแก้ปัญหา และสรุปผลที่ได้

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีความแตกต่างจากการวิจัยทางการศึกษา โดยทั่วไปอยู่หลายประเด็นดังที่ Corey (1953) อ้างถึงใน Kemmis and McTaggart (1990) ได้ชี้ให้เห็นข้อแตกต่างระหว่างการวิจัยปฏิบัติการกับการวิจัยทางการศึกษาว่า ครูส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะอ่านผลการวิจัยทางการศึกษา และผลการวิจัยที่ได้จากการวิจัยทางการศึกษา อาจจะไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ที่ครูผู้ปฏิบัติงานสอนนั้นประสบอยู่ แต่การวิจัยปฏิบัติการจะเป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดปัญหา สมมติฐาน แผนการ ดำเนินการต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ เป็นผลให้ครูมีความมุ่งมั่น ในการปฏิบัติงานมากขึ้น การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยปฏิบัติการต่างก็มีแบบแผนที่ใช้ แตกต่างกันกล่าวคือ การวิจัยปฏิบัติการ ใช้วงจรการวิจัยแบบ PAOR โดยขั้นตอนการ Reflect เป็นขั้นตอนที่เด่นที่ทำให้การวิจัยแบบนี้ต่างจากการวิจัยอื่น ส่วนงานวิจัยทางด้านวิชาการ ใช้วงจรการวิจัยแบบกำหนดปัญหา ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ออกแบบการวิจัย (กำหนด ประชากร กลุ่มตัวอย่าง สร้างเครื่องมือ เก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล) และสรุป อภิปรายผล สำหรับวิธีการของการวิจัยปฏิบัติการไม่เน้นการกำหนดกรอบความคิด ทฤษฎี แต่ใช้ประสบการณ์ของผู้สอน ไม่เน้นแบบแผนการวิจัยมาก แต่การวิจัยทางด้านวิชาการ ยึดแบบแผนการวิจัย การออกแบบการวิจัยที่รัดกุม มีการกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎี ตรวจสอบทฤษฎี และพัฒนาทฤษฎี และเกณฑ์ในการตัดสินคุณภาพที่ต่างกันอย่าง (สุวิมล ว่องวานิช, 2543) นอกจากนี้การสรุปอ้างอิงผลที่ได้จากการวิจัยทางการศึกษา สามารถนำไปสรุปอ้างอิงสู่กลุ่มประชากรได้ ในขณะที่ผลการวิจัยปฏิบัติการนั้นไม่สามารถสรุป อ้างอิงไปสู่กลุ่มประชากรได้เพราะเป็นการทำวิจัยเฉพาะพื้นที่ และประการสำคัญคือการศึกษา ปฏิบัติการจะดำเนินงานในลักษณะของการร่วมมือของบุคคล การวิจัยปฏิบัติการนั้นผู้วิจัยต้องมีความสามารถในการทำงานกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Rowland (อ้างถึงใน Huster, D.; Cassidy, T. และ Cuff, T., 1986 อ้างถึงในสุวิมล ว่องวานิช, 2543) ได้กล่าวว่า การวิจัยของครูไม่เน้นการสรุปอ้างอิงผลการวิจัยและการวิจัย ของครูนักวิจัยจะใช้วิธีการเชิงอัตวิสัย (subjective approach) ในการแสวงหาความรู้ โดยให้ความสำคัญกับการตีความสิ่งต่างๆ ดังนั้นผลการวิจัยที่ครูทำการวิจัยคนเดียวอาจจะขาด ความหนักแน่นในการสรุปผลการวิจัย และลักษณะการทำวิจัยคนเดียวดังกล่าวยังขัดแย้งกับ รากฐานความคิด กระบวนการ และรูปแบบของการวิจัยปฏิบัติการที่นักวิชาการต่างประเทศ อาทิ Kemmis and McTaggart (1990) และ Ebbutt (1985) (อ้างถึงใน Elliott and Adelman, 1973) ที่กล่าวไว้ว่า การวิจัยปฏิบัติการนั้นหมายถึงการแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาทางการศึกษา

ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติจริง ประเด็นสำคัญคือ การวิจัยปฏิบัติการมีการดำเนินการในลักษณะ คล้ายขดลวด (Spiral) คือดำเนินการต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เพื่อแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน และเป็น การวิจัยที่ต้องอาศัยความร่วมมือ (Kemmis and McTaggart, 1990) ตลอดจนสามารถ ดำเนินการวิจัยได้หลายระดับทั้งในระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียน (Callhoun, 1993) สำหรับประโยชน์ที่สำคัญของการวิจัยปฏิบัติการคือ ทำให้ผู้วิจัยมีความสามารถในด้านต่างๆ คือ (1) แก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานที่เกิดจากการใช้หลักสูตรอย่างเป็นทางการเป็นระบบและร่วมมือกัน (2) ปรับปรุงการเรียนการสอนและพัฒนาวิชาชีพครู (3) ปรับปรุงบริบททางสังคมและเงื่อนไข ต่างๆที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน (4) พัฒนาความรู้ในการศึกษาระดับสูงโดยการสรุปไปสู่ทฤษฎี การวิจัยและสิ่งพิมพ์ และ(5) สนับสนุนส่งเสริมการสอนที่ดี (Zuber-Skerritt, 1996)

นอกจากนั้นการวิจัยที่อาศัยความรู้ความสามารถของบุคคลเพียงคนเดียว ทำให้ความรู้ ที่ได้จะมีความลึกซึ้งเฉพาะด้าน แนวโน้มในปัจจุบันมีหลายบุคคล หน่วยงาน และองค์กร พยายามที่จะร่วมมือกันทำการวิจัย เพื่อให้ได้ความรู้ซึ่งจะตอบปัญหาการวิจัยที่สนใจร่วมกัน การผสมผสานความรู้ความชำนาญของหลายฝ่ายทำให้องค์ความรู้นั้นมีความหลากหลาย แข็งแกร่ง และเพิ่มความน่าเชื่อถือมากขึ้น จากการศึกษาบทความต่างประเทศเกี่ยวกับแนวคิด การร่วมมือในการทำวิจัย (collaborative research) พบว่าแนวโน้มการวิจัยสาขาต่างๆ มีทิศทางในการร่วมมือกันระหว่างนักวิจัยเพื่อทำการวิจัยมากขึ้นดังที่ Hafernik, J.J.; Messerschmitt, D.S. and Vandrick, S. (1997) ได้กล่าวว่า

"จากการคำนวณสัดส่วนของงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์สาขาการแพทย์ เคมีและ ฟิสิกส์ที่ได้รับรางวัลโนเบล มีโครงการที่มีผู้ร่วมวิจัยหลายคนในแต่ละโครงการเพิ่มขึ้น จาก 14.8% ในช่วงต้นทศวรรษ 1900 มาเป็นมากกว่า 60% ในช่วงทศวรรษ 1990 ทางด้านการศึกษาเองนั้นก็เป็นไปในทำนองเดียวกันคือ จากการศึกษาวารสารทางการศึกษาและวารสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาได้แก่ *Journal of Educational Research*, *Studies in Second Language Acquisition* และ *Language Learning* พบว่าจำนวนบทความที่เขียนโดยมีผู้แต่งร่วมในช่วงทศวรรษปี 1950 มีสัดส่วน 27% เพิ่มขึ้นในช่วงทศวรรษปี 1990 เป็น 59% ในวารสาร *Journal of Educational Research* สำหรับวารสาร *Studies in Second Language Acquisition* เพิ่มขึ้นจาก 9.1% ในช่วงปลายทศวรรษ 1970 มาเป็น 37.9% ในทศวรรษที่ 1990 และวารสาร *Language Learning* เพิ่มขึ้นจาก 5.9% ในช่วงทศวรรษ 1960 เป็น 55.1% ในช่วง ทศวรรษ 1990"

ข้อดีของการร่วมทำวิจัยคือการเปิดโอกาสให้บุคคลที่ร่วมในทีมวิจัย ร่วมกันทำงาน แสดงความคิดเห็น ระบุ นำเสนอและสะท้อนปัญหาที่สนใจร่วมกัน โดยใช้ความร่วมแรงร่วมใจ และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในทีมวิจัย ทำให้เกิดการสะท้อน ส่งเสริม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันอย่างเต็มที่ ผลการวิจัยที่ได้จะมีความละเอียดลึกซึ้ง การนำวิธีการวิจัยปฏิบัติการเข้ามาใช้ในวงการการศึกษาเพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ใฝ่มองในแง่ของคุณประโยชน์แล้วการวิจัยปฏิบัติการทางการศึกษาที่อาศัยความร่วมมือในการทำวิจัย จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างเครือข่ายขององค์ความรู้ที่มีค่ามหาศาล ทั้งนี้เพราะการทำวิจัยปฏิบัติการจะเป็นการหาวิธีการในการปรับปรุงและพัฒนางานที่ทำอยู่ ความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการร่วมทำวิจัยจะเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับผลการวิจัยนั้นๆ

การที่จะพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำวิจัย ปฏิบัติการเพื่อตอบสนองของความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนนั้น สามารถทำได้ ในหลายลักษณะวิธี เช่น การอบรมให้ความรู้ การเสริมสร้างพลังอำนาจให้กับบุคคล หรือแม้ แต่การลองปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นต้น จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศ พบว่า มีกระแสการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางในต่างประเทศเรื่องการเสริมสร้างพลังอำนาจ (empowerment) ในโรงเรียนโดย Herman (1989); Huter (1989) (อ้างถึงใน Dixon, 1992) ได้กล่าวว่า

"หลักการสำคัญของการเสริมสร้างพลังอำนาจในโรงเรียน คือการเปิดโอกาส ให้บุคลากรทุกคนในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ กำหนดเป้าหมาย สร้างวิสัยทัศน์ (vision) กำหนดพันธกิจ (mission) และการร่วมมือในการกำหนด แผนงาน (program) ต่างๆของโรงเรียน"

Reitzug (1994) ได้แบ่งประเภทและโครงสร้างของการเสริมพลังอำนาจเป็น 3 ประเภท คือ (1) การสนับสนุน คือการสร้างสรรคับริยภาคการวิพากษ์วิจารณ์ที่เป็นไปเพื่อสนับสนุน ให้ครูเป็นอิสระและมีอำนาจในการรับผิดชอบ ควบคุมการเปลี่ยนแปลงและสามารถแก้ปัญหา โดยวิธีการสนับสนุน ได้แก่การกระตุ้นให้ออกเสียง สร้างความไว้วางใจในการติดต่อสื่อสาร ให้มีการทดลองทำสิ่งต่างๆ โดยเคารพความคิดเห็น ให้โอกาสปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น พัฒนาระบบการทำงานเป็นทีม พัฒนาให้มีอำนาจในการควบคุมกระบวนการตรวจสอบความรู้ สร้างกระบวนการสืบสอบ (2) การอำนวยความสะดวก คือการวิพากษ์วิจารณ์แบบส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้ทฤษฎีเป็นจุดเริ่มต้นในการทดสอบ หรือปรับปรุงแก้ไข โดยใช้วิธีการถาม การทักท้วงถึงหลักฐานของการได้มาซึ่งความรู้จากการปฏิบัติ พัฒนาผู้ปฏิบัติงานโดยให้โอกาส

ให้เกิดการศึกษาหาความรู้และให้แนวคิดใหม่ ๆ และ (3) ความเป็นไปได้ (Possibility) คือ การให้คำวิพากษ์วิจารณ์ที่สามารถทำได้จริง ให้เกิดการพัฒนาตนเองเป็นมืออาชีพ เช่นให้แนวทางการปฏิบัติที่ทำได้จริงและเป็นประโยชน์กับนักเรียน ให้ทรัพยากรเช่นเงิน เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ จัดกิจกรรมที่เป็นการสนับสนุนให้กำลังใจ และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ให้ความสนใจอย่างเจียม ๆ กระตุ้นให้เกิดการเขียนเพื่อขอรับทุนต่าง ๆ เป็นต้น

จากความสำคัญและประโยชน์ของการเสริมสร้างพลังอำนาจให้ครูเกิดการพัฒนา การปฏิบัติงาน ลักษณะของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนอันจะนำมาซึ่งการพัฒนา ขององค์ความรู้ในการจัดการศึกษา และแนวความคิดการร่วมมือทำวิจัยระหว่างครูกับ บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้การทำวิจัยมีคุณค่ามากขึ้นดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ประกอบกับสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยจัดทำโครงการส่งเสริมครูให้ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยเป็นที่ปรึกษาของโครงการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยการทำวิจัยนั้นเน้น แนวคิดความร่วมมือระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การวิจัยของครูเป็นประโยชน์ในการสะท้อน ผลการทำงาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นคำถามในการวิจัยดังนี้

คำถามวิจัย

1. การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่เป็นอยู่ปัจจุบันมีการทำมากน้อยเพียงใด ลักษณะการทำเป็นอย่างไร ประกอบด้วยขั้นตอนการทำอะไรบ้าง ใ้รูปแบบการทำวิจัยรูปแบบใด มีการร่วมมือ ในการทำวิจัยหรือไม่ในระดับใด

2. หลังจากมีการเสริมพลังอำนาจครูโดยการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียนที่เน้นแนวคิดความร่วมมือระหว่างบุคคลในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย และส่งเสริมให้ครูร่วมมือทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแล้ว จะเกิดการเปลี่ยนแปลงการทำวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูหรือไม่ โดยพิจารณาว่ารูปแบบการทำวิจัยเป็นแบบใด ลักษณะการทำวิจัยเป็นลักษณะใด ความร่วมมือระหว่างครูในการทำวิจัยเกิดขึ้นหรือไม่เป็นรูปแบบใด มีปริมาณงานวิจัยจำนวนเท่าใด เกิดการยอมรับและใช้ผลการวิจัยในการแก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนมากน้อยแค่ไหน รวมทั้งครูมีความมั่นใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพิ่มขึ้นหรือไม่มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อตรวจสอบสภาพการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ในประเด็นต่อไปนี้

- 1.1 รูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 1.2 ระดับการร่วมมือในการทำวิจัย

2. เพื่อเสริมพลังอำนาจให้กับครูโดยการพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามแนวคิดความร่วมมือ ด้วยกระบวนการต่อไปนี้

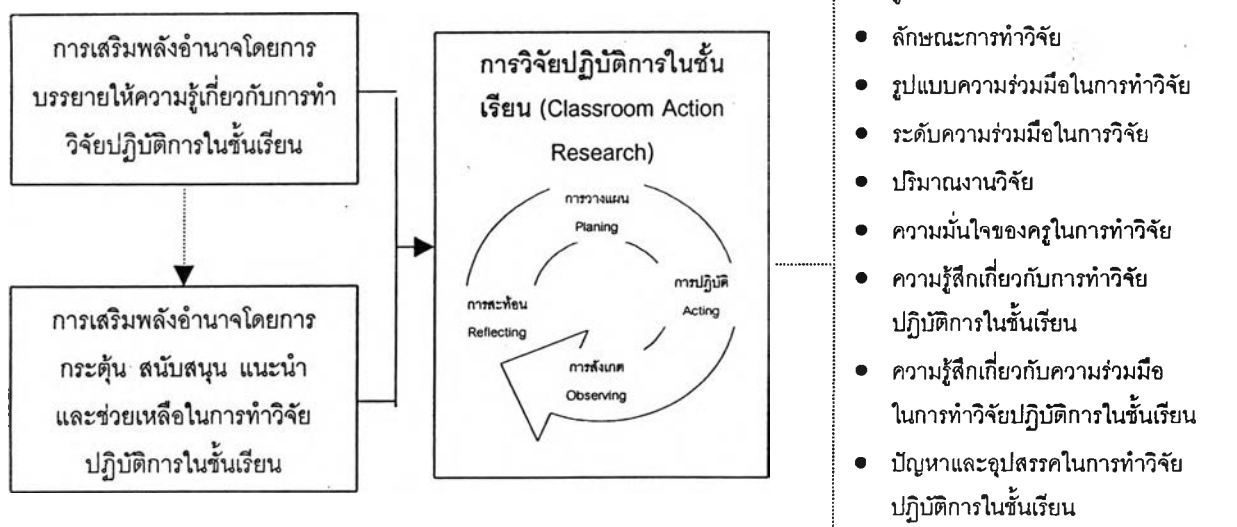
- 2.1 การให้ความรู้ความเข้าใจกับครูด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
- 2.2 การกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือให้ครูทำวิจัยปฏิบัติการ

ในชั้นเรียน โดยเน้นให้เกิดความร่วมมือในการทำวิจัย

3. เพื่อศึกษาผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจให้กับครูในประเด็นต่อไปนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 ลักษณะการทำวิจัย
- 3.3 รูปแบบความร่วมมือในการทำวิจัย
- 3.4 ระดับความร่วมมือในการทำวิจัย
- 3.5 ปริมาณงานวิจัย
- 3.6 ความมั่นใจของครูในการทำวิจัย
- 3.7 ความรู้สึกต่อการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
- 3.8 ความรู้สึกต่อการร่วมมือทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
- 3.9 ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำอธิบายกรอบแนวความคิดในการทำการวิจัย

Kemmis and McTaggart (1990) ได้นำเสนอขั้นตอนในการวิจัยปฏิบัติการไว้ว่าเป็นลักษณะการดำเนินการคล้ายขดลวดที่มีวงจรคือ Planing Acting Observing Reflecting หรือวงจร PAOR โดยผู้ทำวิจัยปฏิบัติการจะต้องดำเนินกิจกรรมด้วยความร่วมมือระหว่างกลุ่มตลอดการวิจัย โดยรายละเอียดแต่ละขั้นตอนคือ

การวางแผน (Planing) คือ การวางแผนการปฏิบัติงานที่มีโครงสร้างตามแนวทางที่คาดหวังไว้ เป็นการมองไปในอนาคตซึ่งต้องมีความยืดหยุ่นบ้าง กิจกรรมหรือการปฏิบัติที่กำหนดไว้ในแผนจะต้องมี 2 ลักษณะคือ ประการแรก การกำหนดกิจกรรมจะต้องพิจารณาเกี่ยวกับความเสี่ยงอันเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นจากสภาพเหตุการณ์ทางสังคมที่ไม่สามารถกำหนดล่วงหน้าได้ และประการที่สอง กิจกรรมที่ถูกเลือกมากำหนดในแผนจะต้องได้รับเลือกมา เนื่องจากกิจกรรมนั้นสามารถปฏิบัติได้ดีกว่ากิจกรรมอื่นๆ สามารถลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ (อย่างน้อยในระดับหนึ่ง) กิจกรรมนั้นช่วยให้เกิดพลังในการปฏิบัติที่เหมาะสมกว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่า ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้ปฏิบัติสำนึกถึงศักยภาพใหม่ๆ ในการปฏิบัติงาน ในส่วนของการวางแผนนี้ผู้ร่วมงานจะต้องให้ความร่วมแรงร่วมใจในการอภิปราย (ทั้งในแง่ของทฤษฎีและการปฏิบัติ) เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์และปรับปรุงการกำหนดแผนงานที่จะสามารถปฏิบัติได้จริงในสภาพการณ์ที่เป็นอยู่

การปฏิบัติ (Acting) คือ การปฏิบัติตามสิ่งที่ได้ตั้งใจไว้ด้วยความละเอียดและตั้งใจภายใต้การควบคุมการปฏิบัติงานที่รอบคอบ มีหลักฐานที่สามารถใช้เพื่อให้มีการวิจารณ์ได้ การปฏิบัติอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปจากแผนที่วางไว้ได้ โดยใช้ข้อมูลจากกิจกรรมก่อนหน้านั้นและต่อเนื่องมาพิจารณาประกอบ การปฏิบัติงานจะต้องเปลี่ยนรูปหรือปรับปรุงไปได้เรื่อยๆ ลักษณะของการวิจัยปฏิบัติการนั้นจะต้องสังเกตได้ ผู้ปฏิบัติจะต้องมีการรวบรวมหลักฐานข้ออ้างอิงเกี่ยวกับการกระทำของตนเพื่อที่จะสามารถประเมินได้อย่างตลอด ในการเตรียมพร้อมเพื่อการประเมินนั้น ผู้ปฏิบัติควรจะบันทึกแนวคิดและความคิดเห็นก่อนจะลงมือกระทำเพื่อเป็นการช่วยให้เห็นภาพสะท้อนของการดำเนินการในระยะนั้นๆ ช่วงของการปฏิบัติงานนี้จะต้องมีการเฝ้าดู ตรวจสอบ และติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดว่า ได้ข้อมูลที่ต้องการเพื่อนำมาใช้ในขั้นตอนการปฏิบัติต่อไปหรือไม่ (การสะท้อน reflect) ซึ่งอาจจะมีการใช้ความร่วมมือระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติการวิจัย เพื่อนร่วมงานที่เกี่ยวข้องช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล หรือทำงานเก็บข้อมูลร่วมกัน

การสังเกต (Observing) คือ การเก็บบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นรายงานเป็นหลักฐาน ผลการสังเกตจะช่วยให้มองไปข้างหน้า เป็นข้อมูลที่สะท้อนเหตุการณ์ปัจจุบันและเหตุการณ์ในอนาคตอันใกล้ที่ต่อเนื่อง การสังเกตอย่างรอบคอบและระมัดระวังเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากการปฏิบัตินั้นจะมีข้อจำกัดจากการบีบบังคับของสภาพความเป็นจริง และข้อขัดข้องทั้งหมดเหล่านี้จะไม่ชัดเจนและบอกให้รู้ล่วงหน้าได้เลย การสังเกตจึงต้องมีการวางแผนจนกระทั่งได้ข้อมูลเป็นเรื่องราวสะท้อน ต่อเนื่องและสอดคล้องต่อกัน แต่จะต้องไม่เป็นแผนการที่คับแคบจนเกินไป ข้อมูลจากการสังเกตจะต้องตอบสนองและเปิดกว้าง คือจะต้องมองหลายแง่มุมในทุกๆ ด้าน ซึ่งนอกจากจะสังเกตข้อมูลตามที่วางแผนเอาไว้แล้ว ยังต้องมีความยืดหยุ่นที่จะจัดเก็บข้อมูลในลักษณะที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อนด้วย นักวิจัยปฏิบัติการจะต้องรายงานผลการสังเกตอย่างครบถ้วน

การสะท้อน (Reflecting) คือ การทวนคิดถึงการกระทำตามที่ได้บันทึกไว้จากการสังเกตเก็บข้อมูล เป็นการกระทำที่กระจัดกระเจิงซึ่งสะท้อนออกมาในรูปของกระบวนการ ปัญหาข้อขัดแย้ง และแรงบีบบังคับที่ปรากฏในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ การสะท้อนจะเป็นลักษณะของการพิจารณาความเป็นไปได้ของสถานการณ์ทางสังคมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่ปฏิบัติลงไป การสะท้อนภาพจะพิจารณาโดยใช้การอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้ร่วมงาน วิธีนี้จะช่วยให้ได้ภาพสะท้อนของกลุ่มที่จะนำไปสู่การปรับสถานการณ์ทางสังคมและปรับปรุงโครงการ การสะท้อนภาพจะมีลักษณะเป็นการประเมินอย่างหนึ่งซึ่งผู้วิจัยปฏิบัติการจะต้องตัดสินใจจากประสบการณ์ของตนว่า ผลของการปฏิบัตินั้น (หรือผลที่เกิดขึ้น) เป็นสิ่งที่ต้องประสงค์หรือไม่และให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติต่อไป นอกจากนี้การสะท้อนภาพยังหมายถึง การสำรวจข้อมูลเบื้องต้นที่จะดำเนินการจริงอีกด้วย การสะท้อนข้อมูลนี้จะช่วยในการวางแผนการดำเนินการในขั้นต่อไป ที่จะเป็นไปได้สำหรับกลุ่มและสำหรับแต่ละบุคคลในโครงการ

สำหรับ Cohen and Manion (1994) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูไว้ว่าน่าจะมี 3 แนวทางด้วยกันคือ (1) ครูทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของตนเองตามลำพัง โดยครูจะเป็นทั้งผู้ปฏิบัติงานสอนและเป็นนักวิจัยอยู่ในตัวคนเดียว โดยอาจจะมีผู้เชี่ยวชาญจากที่อื่นให้คำปรึกษาในการทำวิจัย (2) กลุ่มครูในโรงเรียนเดียวกันร่วมกันทำวิจัย โดยอาจมีการบูรณาการร่วมกันในการสอนหลายๆ วิชา ซึ่งอาจจะมีหรือไม่มีที่ปรึกษาที่เป็นนักวิจัยจากภายนอกก็ได้ และ (3) ครูทำวิจัยร่วมกับนักวิจัยภายนอก อาจเป็นนักวิจัยจากสถาบันการศึกษาหรือจากมหาวิทยาลัย สำหรับ Calhoun (1993)

ได้จำแนกลักษณะการนำการวิจัยปฏิบัติการที่นำมาใช้ในวงการการศึกษาว่ามี 3 ลักษณะด้วยกัน คือ (1) การทำวิจัยโดยครูรายบุคคล (Individual teacher research) โดยจุดมุ่งหมายของการทำวิจัยเป็นการเปลี่ยนแปลงในห้องเรียนใดห้องเรียนหนึ่ง (2) การทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Action research) โดยจุดมุ่งหมายของการทำวิจัยขึ้นอยู่กับครูที่มีส่วนร่วมในการทำวิจัยซึ่งอาจจะเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ปัญหาภายในห้องเรียนใดห้องเรียนหนึ่ง หรือเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกันในหลายๆ ห้องเรียน และ (3) การทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบกระจายทั่วทั้งโรงเรียน (Schoolwide Action research) โดยจุดมุ่งหมายและการกำหนดขอบเขตของปัญหาในการทำวิจัย ได้มาจากสมาชิกในโรงเรียน กระบวนการทำงานเป็นการตัดสินใจของสมาชิกในโรงเรียนที่ได้รวมกลุ่มกัน

แนวความคิดดังกล่าวผู้วิจัยได้ใช้พิจารณาในการเสริมพลังอำนาจครูให้เกิดการร่วมมือในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยออกแบบการวิจัยให้มีการเสริมพลังอำนาจครูเป็น 2 ระยะเวลา คือ ระยะเวลาที่ 1 การเสริมพลังอำนาจโดยการบรรยายให้ความรู้ และระยะเวลาที่ 2 การเสริมพลังอำนาจครูโดยการกระตุ้น สนับสนุน ส่งเสริม และช่วยเหลือครูในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน แล้วศึกษาผลการเสริมพลังอำนาจตามประเด็นที่กำหนดในวัตถุประสงค์การวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษากับโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มีการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยใช้วิธีการวิจัยผสมผสานระหว่าง การสำรวจสภาพการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูที่ปฏิบัติงานจริง ในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานครจำนวน 12,727 คน ซึ่งสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยกำหนดสัดส่วนประชากรตามกลุ่มเขตพื้นที่ และการวิจัยแบบพหุกรณีศึกษาซึ่งคัดเลือกโรงเรียนมาทำการศึกษาวิจัยโดยสอบถามความสมัครใจของบุคลากรในโรงเรียน กรณีศึกษาเป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารให้การสนับสนุน และครูในโรงเรียนต้องการที่จะทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรต้นคือ การเสริมพลังอำนาจครูในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ตัวแปรตามคือ การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ปริมาณงานวิจัย รูปแบบการทำวิจัย ลักษณะการทำวิจัย รูปแบบความร่วมมือในการทำวิจัย ความมั่นใจในการทำวิจัย ความรู้สึกเกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ความรู้สึกเกี่ยวกับความร่วมมือในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

นิยามปฏิบัติการที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง การค้นคว้าหาความรู้หรือความจริงเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยครูผู้สอน ลักษณะการทำวิจัยเป็นระบบตามขั้นตอน การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกตและการสะท้อนผลที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน การทำวิจัยเป็นไปเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอนและเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของครู

การเสริมพลังอำนาจครูโดยการพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การกระตุ้น สนับสนุน ส่งเสริม ให้คำแนะนำ และอำนวยความสะดวกแก่ครูในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบการเสริมพลังอำนาจครูเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่หนึ่ง การบรรยายให้ความรู้ครูในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา 4 โรงเรียนเกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนซึ่งเน้นให้มีความร่วมมือเกิดขึ้นในการทำวิจัย โดยวิทยากรที่ทำการอบรมให้กับครู เป็นอาจารย์ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ในการสอนวิธีวิทยากรวิจัยทางการศึกษา เป็นผู้ที่ศึกษาค้นคว้าและมีประสบการณ์การให้คำปรึกษากับครูในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และระยะที่สอง การเสริมพลังอำนาจโดยการกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำและให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน แก่ครูในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา

ผลของการเสริมพลังอำนาจครูโดยการพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง สภาพการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูหลังจากการได้รับความรู้ การกระตุ้น สนับสนุน ส่งเสริม ให้คำแนะนำ และอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษารูปแบบการเสริมพลังอำนาจในประเด็นรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ลักษณะการทำวิจัย รูปแบบความร่วมมือในการทำวิจัย ปริมาณงานวิจัย ความมั่นใจในการทำวิจัย ความรู้สึกเกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ความรู้สึกเกี่ยวกับความร่วมมือในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และปัญหาและอุปสรรคต่อการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง ระเบียบวิธีการทำวิจัยซึ่งอาจจะ เป็นรูปแบบการทำวิจัยที่เป็นทางการ (Formal Research/Academic Research) เป็นงานวิจัยที่ยึดแบบแผนการวิจัยเคร่งครัด มีการออกแบบการวิจัยที่รัดกุม เป็นงานวิจัยที่มีลักษณะใกล้เคียงกับงานวิจัยของนักวิจัยมืออาชีพ นักวิชาการหรือวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา รายงานการวิจัยมักจัด

ทำและนำเสนอผลจำแนกเป็น 5 บท หรือรูปแบบการทำวิจัยที่ไม่เป็นทางการ (Informal/Casual Research) เป็นงานวิจัยที่มีเป้าหมาย เพื่อมุ่งหาวิธีการพัฒนาผู้เรียน ไม่ยึดแบบแผนการวิจัยเคร่งครัด สามารถใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว หรือมีการจัดเก็บข้อมูลที่ไม่เป็นทางการ การนำเสนอผลการวิจัยใช้วิธีแบบง่ายๆ ให้เข้าใจ สารที่ปรากฏ จะเป็นอย่างสั้นๆ ให้สามารถเข้าใจได้ รายงานการวิจัยอาจมีเพียง 1-2 หน้าและไม่เน้นการใช้ศัพท์ทางการวิจัย

ลักษณะการทำวิจัย หมายถึง การวิจัยที่บุคคลทำวิจัยหรือรวมกลุ่มกันทำวิจัย เพื่อเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งลักษณะของผู้ทำวิจัยเป็น 3 ลักษณะคือ (1) การทำวิจัยปฏิบัติการโดยครู (ผู้วิจัย) ทำเพียงคนเดียว เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนเฉพาะในชั้นเรียนของตนเองเท่านั้น (2) การรวมกลุ่มทำวิจัยร่วมกับเพื่อนครูบางคน เพื่อเปลี่ยนแปลงหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนใดชั้นเรียนหนึ่ง หรือเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกันในหลายๆ ห้องเรียน และ (3) การทำวิจัยปฏิบัติการแบบเป็นโครงการใหญ่ทั้งโรงเรียน เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานโดยศึกษาปัญหาที่เป็นองค์รวมของโรงเรียนโดยครูในโรงเรียนมาทำวิจัยร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาในประเด็นเดียวกัน

รูปแบบความร่วมมือในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง วิธีการที่บุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องข้องในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน อาจจะเป็นการให้ความคิดเห็น คำแนะนำ สนับสนุนการทำวิจัย หรือร่วมปฏิบัติการวิจัยในขั้นตอนต่างๆ ของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนซึ่งในการวิจัยนี้แบ่งเป็น 5 รูปแบบ คือรูปแบบที่ 1 เป็นรูปแบบที่ครูทำวิจัยคนเดียว โดยไม่มีที่ปรึกษาหรือไม่มีบุคคลใดๆ ให้ความช่วยเหลือ รูปแบบที่ 2 เป็นรูปแบบที่ครูทำวิจัยโดยมีการร่วมมือกันระหว่างบุคลากรในโรงเรียน ไม่มีบุคคลภายนอกให้ความช่วยเหลือ รูปแบบที่ 3 ครูทำวิจัยโดยมีบุคคลภายนอก (outsider) ช่วยเหลือ งานวิจัยของครูอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับของบุคคลภายนอกโดยเฉพาะด้านเทคนิคการวิจัย บุคคลภายนอกมีบทบาทมากกว่าครู รูปแบบที่ 4 ครูทำวิจัยภายใต้การให้คำปรึกษาของบุคคลภายนอก ซึ่งเน้นการสร้าง ความเข้าใจและมุ่งพัฒนาให้ครูทำวิจัยเป็น บุคคลภายนอกมีบทบาทมากกว่าครู แต่ครูมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการวิจัยมากกว่ารูปแบบที่ 3 และ รูปแบบที่ 5 ครูและบุคคลภายนอกมีการทำวิจัยร่วมกัน ทั้งสองฝ่ายต่างมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียมกันในการทำวิจัย บทบาทการวิจัยเท่าเทียมกัน

ระดับความร่วมมือในการทำวิจัย หมายถึง หน้าที่ของจำนวนเวลาที่มีการปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนระหว่างบุคคลอื่นกับครูที่ทำวิจัย

ปริมาณงานวิจัย หมายถึง จำนวนงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ที่ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยการวิจัยครั้งนี้จะวัดสองระยะคือ ก่อนการเสริมพลังอำนาจให้ครูทำวิจัยปฏิบัติการตามแนวคิดความร่วมมือในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและหลังการเสริมพลังอำนาจ

ความมั่นใจของครูในการทำวิจัย หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อตนเอง ในความสามารถที่จะทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยการสัมภาษณ์เพื่อสอบถามครูถึงทัศนคติต่อตนเองในด้านความสามารถที่จะทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ความตั้งใจที่จะทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และการทำงานวิจัยในชั้นเรียนในประเด็นปัญหาอื่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่เป็นอยู่ และแนวทางการเสริมพลังอำนาจครูให้เกิดความร่วมมือในกระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งมีคุณค่าต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

2. เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการวิจัยเชิงพัฒนาโดยการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ที่อาศัยหลักการของการวิจัยปฏิบัติการและการร่วมมือวิจัย

3. เป็นการกระตุ้นให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู โดยความร่วมมือจากหลายฝ่ายเพื่อให้การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีความน่าเชื่อถือและเกิดความแข็งแกร่งในแง่ของวิธีวิทยาการวิจัยมากขึ้น